

VĚTRNÍK

Ročník XLIX.

Sobota 20. října 2018

číslo 9.

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:30	loučení Štítina	malý sál
15:00	Světáci	
15:30		
16:00	Kutná Hora	
20:00	závěrečné vyhodnocení	
	znělka	
	zahájení	
	slovo poroty	
	předání cen	
	předání ocenění J. K. Tyl	
	slovo vyhlášovatele	
	slovo na závěr	
	hymna	
	Sejkorák	všude

Tam, kde se vzpíná bájná hora Říp

Zpráva o včerejším vítání souboru ŠAMU Štítina je pro mě, autorku článku, lehce schizofrenní. Přípravný výbor mě totiž pověřil úlohou vítací. A druhý do dvojice byl i můj kolega z redakce Pepa Hejral. Vskutku nálož nepěkná pro vítaný soubor, když ho zdraví dvojice z místního plátku.

Co jim tak asi na uvítanou právě tahle dvojice může říci pěkného? No, nebudu se v tom moc babrat, snad jsme jim náladu nezkazili, jelikož Štítní se ukázali jako partička lidí se smyslem pro humor a mou lehce bulvární zprávu přijali. Pepa, který na rozdíl ode mě strávil jeden příjemný večer přímo ve Štítně, dodal: „Vím, jak je Vašek Benda spokojený, když se na vysokou přehlídku dostane i díky doporučení,“ prohlásil Pepa a popřál všem obligátní zlomte vaz!

Ondřej Benda ze ŠAMU Štítina připomněl, že ve Vysokém jsou letos už poosmé. „Poprvé jsme tady byly před šestnácti lety. Protože se nám tu moc líbí, slibujeme, že se budeme snažit za vámi přijet ještě

(Pokračování na stránce 8)

Recenze: Vladislav Kracík

Ray Cooney: 1 + 1 = 3 ŠAMU Štítina

Nechce se tomu ani věřit, ale včerejší večerní představení 1 + 1 = 3 bylo opravdu tím posledním soutěžním představením 49. ročníku Krakonošova divadelního podzimu. Uteklo to jako voda.

Přijeli s ním divadelníci až ze

frašky. Typické jsou pro ně jednoznačné typy postav, složité zápletky, vystavěné komické situace, rychlé tempo v řetězení gagů, kombinace slovního a situačního humoru. Ten obvykle těžší z tematiky vztahů, manžel-

Utajení tohoto stavu se mu daří díky pečlivému každodennímu harmonogramu, který mu v šifrované řeči organizuje to podstatné, tedy: kdy, kde, v kolik a s kým. Jeho roky trvající dvojženství je ohroženo v situaci, kdy v dobré víře pomoci důchodkyni v nesnázích nadiktuje policistům omylem dvojí adresu bydliště. Policie začne tuto drobnost řešit, čímž zažehnou hrozbu vyzrazení. A právě Johnova snaha zabránit onomu prozrazení za každou cenu roztáčí kolotoč absurdních situací, do kterého se zaplétá celé Johnovo okolí.

Dobře zvládnutá situační komedie vyžaduje technicky vybavené herce a soubor ze Štítiny je má. Komedie je vhodně typově obsazená, herci mají potřebné nasazení, rozumí a čitelně zobrazují dané situace, umí vytvořit gag. Silnou stránkou hereckého souboru je zpětné zhodnocování situace, kdy nám postava výrazem okomentuje, co si o přechodí replice či situaci myslí. Mezi další jednoznačná pozitiva patří řešení hracího prostoru. Režisér Ondřej Benda totiž vhodně režíroval na předepsané striktní oddělení obou domovů ústředního bigamisty. Scéna je tak sice půlená na zmíněné dva prostory, hraje se ale vždy na celém jevišti, divák se tak musí orientovat pouze podle příchodů postav a podle dějové linky. A ono to bo-

Štítiny a po cestě nezabloudili. „Bodejť by taky ano,“ když trasu na vysokou přehlídku vedli již po osmé, z čehož hned třikrát to byla pouhá mezizastávka na cestě na amatérský divadelní Olymp, Jiráskův Hronov. Divadelní spolek ŠAMU tentokrát přivezl komedii 1 + 1 = 3 Raye Cooneyho, jehož jméno se v programu letošní přehlídky objevilo již podruhé. S další komedií tohoto současného britského dramatika Rodina je základ státu se totiž ve čtvrtek představil Divadelní spolek z Meziměstí (RJZS mimochodem nazkoušelo ŠAMU v roce 2013).

Charakterizování stylu Raye Cooneyho již tak bylo předmětem předešlé recenze i následného rozboru, i přesto mi dovoluňte některé body zopakovat, neboť jsou i v tomto případě klíčové v úvahách nad včerejším představením. Tak tedy, Ray Cooney navazuje na tradici anglických komedií a typicky britského suchého humoru. Je autorem situačních (zápletkových) komedií s prvky

ské nevěry, z principů záměny, „nabalujícího se“ nedorozumění, zkrátka nejrůznějších situačních klišé včetně sexuální na všechny způsoby.

Základní osou příběhu 1 + 1 = 3 je nevěra. Hlavní hrdina, taxikář a životem unavený bigamista John Brown, udržuje milostný poměr se dvěma ženami zároveň.

dařilo typ udržet a výraz poté sklouzával k jakési obecné hysterii.

Jako problematický se jevil i temporytmus inscenace, shledali jsme ovšem, že je to obecně u Coonyho komedií úkol nesnadný.

I přes zmíněné nedostatky je herecká stránka souboru na velmi slušné úrovni a zejména Ondřej Benda v ústřední roli Johna Browna a Michaela Kupková v roli Mary Brownové patřili k těm nejlepším, co jsme na přehlídce měli možnost zaznamenat.

A na závěr ještě jedno pochválení pro tvůrčí tým. Při inscenování komedie $1 + 1 = 3$ budou tvůrci, s ohledem na časté sexuální narážky postav asi vždy konfrontováni s hranicí vkusu a nevkusy. Dle názoru poroty se souboru ze Štítiny, i díky umírněnému ztvárnění postavy gaye Bobbyho, podařilo onu pověstnou hranici nepřekročit. A nejen zato souboru díky!

hatě stačí, navíc se předejde kumulování postav na jedné straně jeviště. Za zmínku stojí i kostýmní stránka inscenace, neboť je vkusná a zároveň neztrácí svoji funkčnost, tedy podtrhovat jednotlivé typy. A právě typovost, tolik potřebná v Coonyho komediích, je ve štítnské inscenaci momentem problematickým.

Její důslednost jsme zejména v úvodu inscenace postrádali. Chvilí se dokonce zdálo, že soubor zvolil charakterové herectví, které by bylo jistě v daném typu komedie krokem do prázdna.

Postupem času se herci k typům svých postav dopracovali, jistou

rozpačitost z úvodu už to ale neopravilo. Z tohoto důvodu také nedošlo k očekávanému zrcadlení prototypů. Mary jako starostlivá žena starající se o domácnost v protikladu ke koketní a žádostivé Barbaře. Stanley jako chlapácký kamarád Johna v kontrastu se zjemnělým gayem Bobbym a konečně drsný neodbytný seržant Troughton v protikladu k seržantovi Porterhouseovi – starostlivém psychologovi.

Jistá nejistota v konkrétním typu postavy byla patrná i v druhé půli inscenace, kdy se ve vypjatých chvílích ne všem hercům

Půdička

Vidět dvě hry od R. Cooneye ve dvou dnech po sobě přímo nabízí srovnání. Pokud jde o kvalitu textu více bodů by získala Rodina je základ státu. Herecká vybavenost Štítnských nedokázala zastříti značnou umluvenost textu. Opět jsme si potvrdili, že není vždy šťastné, aby režisér zároveň hrál hlavní roli. Velice jsme ocenili nápaditou scénografii, kterou se vyhnuli předepsané simultánní scéně. Víceméně solidní představení na mnohé z nás působilo zdlouhavě.

Oba naše soubory jsou takové rarity

Svou náklonnost k souboru z Meziměstí a jeho divadlu na nádrazí znovu vyjádřila Marcela Škodová. „Ráda jsem vám dělala hostesku a budu ještě víc ráda, když po letech, až budu v důchodu a vy znovu přijedete, tak další, kdo vás bude vítat, vzpomene, že hostesku tomuto souboru dělala Marcelka a Eliška atd. Hrajte a zase s něčím zajímavým přijedte,“ vyzvala Meziměstské Marcela, zástupkyně přípravného výboru.

Za SČDO poděkovala za dvě představení Hanka Dohnalová. Ta přiznala, že se v divadle velmi dobře bavila. „A já, když se směju, tak se občas třesou okna, našťástí jsem nebyla v hledišti sama,“ konstatovala divadelnice z Josefova Dolu.

Meziměstští si účast na vysoké přehlídce pochvalovali, poděkovali za vlídné zacházení a konstatovali, že je jim naprosto jasné, proč je obyvatelé Vysokého rádi brzy, nejlépe každý rok uvidí. „Vy tu chcete mít brzy to nové nádrazí, že jo,“ prohlásili vítězně.

K přípitku byla tentokrát vy-

zvána ředitelka přehlídky Svatka Hejralová, která nesměle pípala, že také bývala hosteskou souboru z Meziměstí. „Připíjím na naše dva soubory, které oba jsou raritou. Vy tím, že hrajete diva-

dlo na nádrazí, my tím, že tohle divadlo jako spolek vlastníme. A tak připíjím nám všem na zdraví,“ pozvedla sklenku Svatka.

jn

Benda: Vždycky se na Vysoké moc těšíme

Posledním soutěžním představením na 49. ročníku Krakonošova divadelního podzimu byla hra Raye Cooneye $1 + 1 = 3$ v podání SAMU Štítina. Proto jsem oslovil režiséra Ondřeje Bendu a položil mu několik otázek.

Není to tak dávno, co jsme se rozloučili ve Štítně po krásném večeru, který následoval po vašem představení. S jakým pocitem jste teď jeli do Vysokého?

My se vždycky na Vysoké moc těšíme a pro nás je to vrchol celé divadelní sezony. Je to vlastně vrchol každého představení, nebo každé inscenace, kterou navcívujeme, dostat se sem, do Vysokého. Když se nám to náhodou nepodaří, tak stejně tady přijedeme a stejně tady trávíme ten týden a snažíme se být toho dne přítomní. Ale když si ještě můžeme zahrát, tak je to pro nás největší odměna.

Sledujete průběh celého týdne na přehlídce. Jak se vám líbí například obměněná porota?

Samozřejmě nás velice mrzí ztráta Franty Zborníka, který dělal předsedu poroty i na Štítně. Velmi jsme si vždycky rozuměli a byl to náš velký kamarád. Nicméně musím říct, že letošní porota je pro nás zajímavá. Jsou v ní velice mladí lidé, kteří mluví pochopitelným způsobem a kritika, kterou pronášejí, je velice dobře lidsky přijatelná. Není rýpavá, je milá. I věci, které jsou

kritické a které porota vytýká, tak vytýká takovým milým způsobem, že je to radost poslouchat.

Ty a rodiče jste účastníky půdičky. Co říkáte její atmosféře?

Chodíme všichni, já, táta i máma. Na půdičce s Rudou Felzmannem probíráme věci, které si říkáme otevřeněji a říkáme si je drsně ze všech možných úhlů, jak pozitivních, tak i těch negativních. Samozřejmě to říkáme takovým jednoznačným, ostrým způsobem, že si to některé inscenace třeba nezaslouží. Ale to proto, abychom si správně poro-

zuměli. Máme možnost při tomto semináři hodně věci prodiskutovávat. Shodli jsme se s tátou, že nás ta diskuze na půdičce velmi posouvá i tou teorií a vnímáním. A musím říct, že letos jsme se zatím pokaždé s porotou shodli.

Je ti jasné, že včera večer vás tam nahoře taky semleli a vy jste u toho nebyli?

Včera večer si to půdičkáři hodně užili a hodně ostře se do nás určitě pustili. Asi jsme tam měli nasadit nějakého špiona, aby nám něco řekl.

PeHe

Tam, kde se vzpíná bájná hora Říp

(Pokračování ze stránky 1)
mockrát," slíbil Ondřej a dodal, že pro Krakonoše i jeho hosty přivezli několik darů: „První, a to je zásadní, protože se všichni těšíme na Sejkorák, jsme vám přivezli kvalitní domácí špek pod sejkory. Vzhledem k tomu, že

Sejkorák bude už zítra, tak jsme přivezli jednu před souborem dobře uschovanou láhev slivovice a poslední plody z naší zahrádky - ořechy, jelikož jsme ve Vysokém neviděli jediný ořechový strom.“

Dále Ondřej Benda vzpo-

mněl, že Vysočtí už šestnáct let učí Štítinské píseň Tam na horách, oni zase učí místní píseň Tam, kde se vzpíná bájná hora Říp. A tak se chopili nástrojů, uhodili do strun a zpěvem ukončili poslední letošní vítání souboru před divadlem Krakonoš.

jn

Vzestup Ochotníkův

Tene, jsi Vilijems?

I.

*Každým rokem v červenci,
pílní jak dva mravenci,
Jaromír a Kejzlar s ním,
začnou šílet Vysokým.*

*Pod postelí hledá mobil,
volá, co by Sváta zvolil,
vloni, po velikém shonu,
sehnal nám Bernardu Donu.*

*Míra volá do Bystřice:
„Tak co byste chtěli více?“
Čapek, Havel, Břehový,*

Míro, nebuď bláhový!

*Havel nám nic neříká?
Požadujem klasika.
Ať nám Sváta donese,
Williamse Tennessee.*

II.

*V sobotu jsme nastoupili,
sokolovnu upravili.
Míra spustil prezentaci,
„Kdo je tady, milí žáci?“*

*Je nás tady většina,
kurz konečně začíná!
Voda na kávu se vaří,
diskutují mladí, staří.*

*Prince já hrát nebudu!
Dej mi radši pobudu!
Buďu hrát či režirovat?
Neračte se žinýrovat.*

*Nechceš hrát už ani dědu?
Budeš dělat nápovědu!
Kostyměrku? Kulisáka?
Nedočkavost, ta z nás cáká.*

*Co to bude? TOUHA? KOČKA?
Vyvalená máme očka.
Matriálu bylo hafo,
vybrali jsme AUTODÁFO!*

III.

*Nadarmo si hlavu lámu,
jak upálit svoji mámu.
Sváta třepe makovicí,
probudte své trpaslíci!*

*Základní fakta dějová,
dobrý rejža neschová.
Zároveň hned postaví,
psychologii postavy.*

*Pro začátek naší práce,
dramatická situace.
Temporytmus, správná dikce
to je pro nás občas fikce.*

*Za zvládnutou mizant scénou,
odvezeš si první cenu.
A špatný text zachrání,
osob vespolné jednání.*

IV.

*Za oponu zahod' křeč,
temporytmus, těla řeč.
V prvním plánu, v druhém taky,
všechno dělej pro diváky.*

*Běda tobě, herče, běda,
pokud paříš U Medvěda!
A kdo večer rumuje,
na jevišti šumluje.*

*Inscenace? Bez chyby!
Měl snad někdo pochyby?
Frenetický potlesk v sále,
z ochotníka dělá krále.*

*Žaloby za představení,
pro nás žádná hrozba není.
Nás se to nic netýká,
Míra dělal právníka.*

V.

*Z loučení nám oči slzí,
že to končí takhle brzy.
Děkujeme, Míro, Sváto,
zas to letos stálo za to!!*

Klub režiséru SČDO

Konkurz na nevěstu pro Dalibora

Osm žen se dostavilo na výběrové řízení na nevěstu pro Dalibora. Osm zájemkyň o místo po jeho boku svedlo lítý boj před komisí složenou z Mařenky, Svatky ml. a Zdeňky. Komise Daliborovi předala doporučení na nejlepší z nich, avšak rozhodující slovo měl nakonec on sám. A výsledek je – Dalibor jde světem dál samotný.

Vybírat mohl z osmi adeptek. Číslo jedna byla vdova s domem, autem a cennými letitými zkušenostmi s výchovou dětí. Vdova číslo dvě kromě baráku a auta má ještě Hanuše, což je rozhodně výhra do vztahu. Kromě toho zvládá tři zaměstnání, je výřečná, vaří a uklízí. Žena číslo tři je mla-

dá, má ráda čeládku a umí to s dobyt看kem. Krom toho vlastní barák na náměstí s doktorem v přízemí a s výhledem na hory i centrum Vysokého. Číslo čtyři má podle moderátora výběrového řízení široký kulturní rozhled, je to sečtělá a mediálně profláknutá blondýna s dmoucími se nadry. Číslo pět připadlo dívce, jejíž výška zaručuje Daliborovi přímý pohled z oka do oka, je světaznalá, neboť byla dále než v Jilemnici, a proto bude dobrou průvodkyní životem. Princezna Markétka s číslem šest se znovu ucházela o přízeň Daliborovu, výhodou výběru její osoby by byl potomek bez práce. Sedmičku měla dívka, jíž zdobí mládí, nezkoušenost a hlavně - moc toho

nenamluví. A číslo osm? Tím se pyšnila šikovná a komunikativní slečna Josefína, milovnice starých časů s velkou, ba přímo obří nohou.

Výběrová komise se po krátké poradě, pokusu o uplácení i vyhrožování mediálním skandálem rozhodla doporučit Daliborovi jako nejhodnější partnerku právě slečnu Josefínu. Poslední slovo však bylo skutečně na Daliborovi.

Ten povstal, zdůvodnil své rozhodnutí dát košem celé os-

miče a dodal, že se na cestu životem vydá i nadále sám a bude doufat, že někde potká tu správnou ženu. Předsedkyně výběrové komise Mařenka konstatovala, jak politováníhodný je fakt, že si Dalibor nevybral žádnou z nabízených dam a obratem je všechny nabídla dalším zájemcům. „A pokud byste si nevybrali z této nabídky, vězte, že vám jsme schopné zorganizovat námluvy jiné,“ ujistila Mařenka a výběrové řízení ukončila.

jn

Jako každý rok má VOBSKOČÁK jasno

Také korupční spolek Vobskočák má své vyhlášení výsledků. A protože s sebou jedna z půlek prezidenta vozí věšticí chobotnici, měli výsledky letošní přehlídky KDP hotové a ceny rozdělené už ve čtvrtek. Rozdávát ocenění budou na Sejkoráku v sobotu po oficiálním slavnostním vyhlášení výsledků letošního ročníku. Odměnění budou:

DS Zmatkaři Dobroňín za rychlý telefonický příjezd do Vysokého a uvedení „telefonické“ hry. Děkujeme.

DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou za hudební komedii. Cenu získává Pavla Šíkolová za roli Mařenky, protože je to nejznámější postava z oper Bedřicha Smetany (a hlavně manželka levého prezidenta Vobskočáku je také Maruška).

DS Scéna Libochovice za uvedení do našeho současného politického i hospodářského zákulisi.

Organizátorovi a konferenci-

ěrovi Pohárku SČDO Tomáši Hradilovi za to, že se ani jednou nepřekřel, stál takřka rovně a moc se po pódiu nehýbal.

Doveda Sloupnice za uvedení Českého dějáku. Cenu pro nejstaršího herce získává pan Jindřich Šmóger.

Divadlo Stodola Jiříkovice za rychlé převleky, aniž by se odhalily. Velký obdiv za pěkné úklony při děkovačce, nejlepší byly zády ke mně. Zvláštní cenu pro malou dcerku herečky, která na rozbořovém semináři nenápad-

ně „kradla“ věci z Krakonoše. Vše, co viděla, dávala mamince do volnější podprsenky. To byl tedy nováček na přehlídce!

Divadlo Prkno Veverská Bítýška za uvedení hry Mezi nebem a zemí. Cenu získává Veronika Vítková. Něco do vřavy pro své zatím nenarozené dítě.

DS J. K. Tyl Meziměstí za chybné tvrzení, že rodina je základ státu. Podle nového zjištění učenců organizovaných ve sdružení VOBSKOČÁK jsou však základem státu hranice.

ŠAMU Štítina za ovlivňování veřejného mínění, školních osnov a narušování celkové rovnováhy na zemi tvrzením, že 1+1=3

Divadelní Sdružení Vobskočák za noční představení. Dle vyhodnocení odborné poroty velmi šedé představení, až černé. Cenu (pokud nějaká však zbyde) získá pravý prezident a režisér spolku Vobskočáckých mužů a žen, pan Jiří Hlávka.

noabe

Sobotní

Že sobota už je tady
ještě jednu kratičkou.
Blíží se nám konec týdne
rychle – každou chvílíčkou.

Děkujeme, Vysočáci –
za týden – kdy bylo fajn.
Kdo nejezdí na Vysoké,
nemá prostě ani šajn,

že s náručí otevřenou
vítáte nás každý rok!
Milujem vás – a kdo tohle
nepochopí – tak je cvok!!!
jh

Divadlo ochotnické neskoná

Mohl bych tu psát dlouze
o všech režiséřů touze
bez hádání - bez zmatků
hrátí hry – a bez poplatků.
Drazí autoři jsou známí.
Tak si prostě piště sami!
Neb divadlo dlouho žije,
sáhněte do historie,
vyberte si – a bez zmatků -
budete hrát – bez poplatků.

Já však – ochotníci milí,
musím zvolat v tuto chvíli:
že divadlo naše neskoná,
všechny hrůzy světa překoná!
My budeme hrátí vždycky,
neboť národ ochotnický
zcela jistě přežije
i poplatky Dilie.

Ministři a potentáti,
kdy se vám ta pravda vrátí,
když konečně pochopíte,
že nás prostě nezničíte.
Kdo to nechce pochopit,
pro toho mám jeden hit:
vemte si – na zotavenou,
takhle v říjnu dovolenou.
Pobejt přijďte na Vysokém
a změníte názor skokem!
Pak ještě po dlouhá léta
napadá mě tahle věta:
divadlo, což dobře víte,
v Detoxu nevyлéčíte.
jh

Větrník, zpravodaj XLIX. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských
divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová,
technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.

Tisk H&H Servis

Náklad 120 ks

Cena 10 Kč